

[Lykketoft]

lovens almindelige reguleringer, så vil personfradraget både til staten og til kommunen i 1984 være 20.400 kr. Hvis regeringen derimod fortsat vil pille ved reguleringen af det kommunale personfradrag, så det fra 1983 til 1984 kun skal reguleres med de berømte 4 pct., og til gengæld hæve det statslige personfradrag til 21.000 kr., svarer det sammenvejet til, at personfradraget i 1984 ikke bliver de 20.400 kr., det ville være blevet, hvis man ikke greb ind i reguleringen, men kun 20.000 kr. Regeringen vil altså gøre på samme måde, som den så at sige snød fremskridtspartiet på vedrørende personfradraget for 1983. Hvor man uden indgreb overhovedet ville have fået et personfradrag på 19.100 kr., fik man med brask og bram vedtaget et, der sammenvejet giver 19.200 kr. Det kaldte man en skattelettelse, det er rigtigt nok. Det var skatten af 100 kr. på et helt år, fremskridtspartiet netto fik ud af den manøvre. Det vil man altså videreføre i 1984 på en sådan måde, at det direkte betyder et mindre personfradrag, end vi ville have fået, hvis man ikke havde grebet ind i reguleringsbestemmelserne.

Er det sådan, regeringens politik skal forstås? Så illustrerer det, at regeringen ikke tror på sin egen skattelettelspolitik, men bare vil lave dette engangschecknummer engang i løbet af 1983. Det er en så lille manøvre, at man er nødt til at foretage den midt i året, for der var ikke nogen, der ville få øje på den, hvis den blev foretaget ved et årsskifte.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg erindrer om den røde farve!

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det er i anledning af nogle bemærkninger, der faldt heroppefra om, hvordan det egentlig var gået til vedrørende udskrivningsloven. Jeg skal understrege, at det står i Folketings-tidende 1982-83, sp. 647:

»Derefter blev jeg spurgt fra socialdemokratiets side« – det var hr. Stavad – »om jeg fandt, at det var rimeligt, at man benyttede lejligheden til at give skattelettelser. Jeg vil gerne sige: nej. Der må ikke være nogen tvivl om det radikale venstres egentlige stil-

ling til dette: skattelettelser er ikke tilstedelig.«

Ministeren for skatter og afgifter (Isi Føi-ghel):

Må jeg sige til hr. Lawaetz og hr. Ove Jensen vedrørende det begivenhedsforløb i efteråret 1982, de påberåber sig, at jeg har indtryk af, at man forveksler nogle situationer; man har ikke noget direkte kendskab til, hvad der er foregået. Jeg er sikker på, at det meget let kunne blive opklaret af rette vedkommende, hvad det egentlig er, man er blevet enige om.

Jeg vil til hr. Lykketoft sige, at jeg meget gerne vil bede mig fritaget for, at der er nogle andre, der fortolker det, jeg siger, og hvorfor jeg siger det ene, og hvorfor jeg siger det andet. Når jeg ikke kommer ind på spørgsmålet om udskrivningsloven, så har det én eneste forklaring: udskrivningsloven står ikke på dagsordenen i dag.

(Kort bemærkning).

Gammelgaard (KF):

Til hr. Heinesen, og det er også et svar til hr. Wilhjem: man kan kun nedbringe betalingsbalanceunderskuddet og underskuddet på statsfinanserne ved at føre den økonomiske politik, denne regering gennemfører. Det er besparelspolitikken, det er indkomstpolitikken, og det er investeringsfremmepolitikken. Indkomstpolitikken er helt central for at få orden i landets økonomi. Skattelettelsen er et integreret led i indkomstpolitikken. Det er så tragisk, at socialdemokratiet tilsyneladende ikke vil være med til skattelettelsen, idet man derved er med til at sabotere den nødvendige indkomstpolitik.

(Kort bemærkning).

Maisted (FP):

Hr. Lykketoft har fuldstændig ret i sit regnestykke med hensyn til de 19.200 kr.; det var vi selvfølgelig også udmærket klar over. Det, der var til debat, dengang vi indgik en aftale med regeringen, var det fornuftige i at afskaffe dyrtidsreguleringen og få omkostningerne i ro. Det er lykkedes. Så kommer den anden del af regeringens løfter, som det for fremskridtspartiet var en selvfølge at den ville opfylde, og det er de 2,325 mia kr., som